

Sveriges roll i en ny världsordning

Tiden mellan den 13 och 28 september i år har stått i fokus för många bibeltolkare, förkunnare, journalister och samhällsdebattörer. Skälen till det är flera. Det har varit ett bibliskt sabbatsår (ett s k shemitah-år som inträffar vart sjunde år) mellan den 25 september 2014 och den 12 september 2015. Och eftersom det varit det sjunde sabbatsåret i en rad av sju har det följts av ett bibliskt jubelår (ett s k Jobél-år som inträffar vart femtionde år). Jubelåret, som började den 23 september (den bibliska försoningsdagen), är det 70:e jubelåret i Israels historia. Dessutom har det varit fyra så kallade blodmånar och fyra solförmörkelser, vilka samtliga inträffat på bibliska högtidsdagar. Detta är mycket ovanligt och har bara inträffat vid sju tillfällen sedan Jesu tid. Dessa bibliska händelser har påkallat ett allt större intresse för Bibelns profetior under det senaste året. Kan dessa händelser indikera att vi närmar oss Jesu ankomst och ändens tid, undrar man?

Annat som fångat intresset är att FN fyller 70 i år, och sessionen inleddes den 15 september. Den 21/9 högtidlighölls den av FN utlysta Världsfredsagen, en dag som domineras av New Age- och Yogarörelserna. Påven Franciskus' (fredens påve) första besök i USA, mellan den 23 och 28 september, har också tilldragit sig stort intresse. (Se min artikel "Vem är han påven Franciskus").

Fredagen den 25 september var påven inbjuden att tala i FN:s generalförsamling, ett väl förberett uppdrag. Samma dag antog FN en ny handlingsplan, AGENDA 2030 – globala mål för hållbar utveckling, en plan som påven gav sitt fulla stöd med förhoppning om att den ska tjäna till världssamfundets förbättring. Handlingsplanen ersätter den, sedan 1992 aktuella handlingsplanen Agenda21, och ska börja implementeras från den 1 januari 2016.

Hittills har den dock inte blivit mycket uppmärksam i våra media, men vi lär få höra om den vad det lider. Frågan är vilken roll Sverige kommer att inta i genomförandet av handlingsplanen? Enligt utrikesminister Margot Wallström och biståndsminister Isabella Lövin, *"tar Sverige tillsammans med nio andra länder ett särskilt ansvar för genomförandet av Agenda 2030 och dess mål, som tillsammans skapar bättre förutsättningar för den enskilda människans liv, och vår planets överlevnad. ... Som en av de största bidragsgivarna är vi tydligen med våra förväntningar på effektivitet och resultat."* (Metro 26/10).

AGENDA 2030 är ett omfattande och ambitiöst projekt som består av 17 globala mål med 163 delmål och omfattar i stort allt som rör livet på jorden. Syftet är att få till en hållbar utveckling för världssamfundet och moder jord. Målsättningen är att FN:s samtliga 193 nationer ska bejaka dessa mål och arbeta för att de blir genomförda i det egna landet. Att utrota fattigdom i **alla** former; utrota hunger och främja hållbara jordbruk; säkerställa utbildning och främja livslångt lärande **för alla**; uppnå jämställdhet för att **alla** kvinnor/flickor ska få större makt över sina liv; främja hållbar ekonomisk tillväxt och anständiga jobb för **alla**; göra städer och samhällen trygga och hållbara; **säkerställa** hållbara konsumtions- och produktionsmönster; vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringar, är några av de storslagna målen.

På ytan ser det mycket bra ut, för vem vill inte ha en bättre värld med rättvisare villkor och fredlig gemenskap osv. Dock ställer jag mig frågan – är det inte en stor utopi att tro att världens nationer kommer att klara att genomföra dessa mål på femton år?

FN och nyandligheten

FN:s organisation blev tidigt influerad av ockultism, såsom teosofi och frimureri. Den engelska författarinnan Alice Bailey (1880-1949) var teosof och lanserade filosofin bakom New Age. Tillsammans med sin man Foster Bailey (var frimurare) startade hon bokförlaget Lucis Trust år 1922 vilket kom att bli etablerat i FN under avdelningen "The Economic and Social Council". I boken "Education for a New Age" påstår hon att målet med den nya tidsåldern (New Age) kommer att vara världsmedborgarskap, med en världsregering och en världsledare. Hon har haft, och har ett inflytande i denna världsvida rörelse. I FN:s målsättningar och stadgar framgår att man arbetar för införandet av, "One World Government" och "One World Religion". I beskrivningen av den senare kommer världsreligionerna att smälta samman och ersättas av en

religion som hyllar människan, individen och förnuftet.

Svenska folket och våra myndigheter har haft en stor tilltro till FN och Sverige har varit, och är, en av de större bidragsgivarna, både ekonomiskt och personellt. Personer som Dag Hammarskjöld (1905-1961), Folke Bernadotte (1895-1948), Olof Rydbeck och Jan Eliasson har givit Sverige gott rykte i FN och dess arbete. Vad som är mindre känt är att Dag Hammarskjöld, som blev generalsekreterare i FN år 1953, kom att bidra till (medvetet eller ej) att nyandiga rörelser fått inflytande inom denna organisation. Han var en andlig mystiker och år 1957 tog han initiativet till ett meditationsrum i FN-huset (Jag besökte det 2002). Sedan många år förekommer där regelbundna interreligiösa meditationer med deltagare från organisationer som Alice Baileys World Goodwill, Findhorn Foundation, Gaia Education, United Religions Initiative at the United Nations, Kosmos Associations, Pathway to Peace m.fl.

Denna grupp kallar sig, "The Spiritual Caucus at the United Nations" och i sin programförklaring säger de att man stöder de mål som finns i FN:s stadgar. Man möts mellan kl. 13.15-15.30 (lokal tid) första och tredje torsdagen i varje månad, september – juni. Varje meditationstillfälle avslutas med att man delar andliga insikter rörande FN:s arbete.

FN:s organisation medverkar också till att sprida den nya andligheten till världens länder genom att utlysa speciella dagar och veckor som medlemsländerna uppmanas att fira. "World Interfaith Harmony Week" är en sådan vecka och firas den första veckan i februari varje år. Den presenteras som en möjlighet att globalt vända vinden bort från religiösa spänningar.

FN-engagemang i Sverige

Sverige sticker ut bland världens nationer när det gäller engagemang för FN. Svenska FN-förbundet är en förening som verkar som lobbyorganisation för FN sedan 1957. För närvarande består den av cirka 5 600 medlemmar med 112 lokalavdelningar och 90 enskilda riksorganisationer. Det är alltså ingen stor organisation men har ett brett inflytande.

I allmänhet sammanknippas FN främst med mänskliga rättigheter, fredsfrågor och katastrofhjälp av olika slag. Men AGENDA 2030 går långt utöver dessa åtaganden. Tror man verkligen inom Svenska FN-förbundet att dessa 17 mål ska kunna uppnås till år 2030?

I deras presentation av projektet verkar det inte finnas några tvivel. Ordföranden Aleksander Gabelic säger: *"FN-förbundet kommer att fortsätta att vara en aktiv aktör när målen ska nås i Sverige och i andra länder. ... Det är respektive regerings ansvar att målen nås i det egna landet. ... År 2030 ska målen vara uppnådda. ... Många hinder finns på vägen, ... men de ambitiösa och gemensamma målen för världens sociala, ekonomiska och miljömässiga utveckling **förenar världens länder. Just det är Förenta Nationernas uppdrag.**"*

Vice generalsekreteraren i FN, Jan Eliasson, säger: *"Detta är en stor utmaning för oss **alla**. Vi vet att det kommer att kosta mycket pengar att nå målen (cirka 4,5 miljarder kronor/år). Men vi ser det inte som en kostnad utan som en investering i framtiden. En annan viktig fråga är klimatförändringarna. Den globala uppvärmningen **måste** upphöra för att vi ska få till stånd hållbar utveckling. **Vi är den första generationen som måste tänka på mänsklighetens existens på vår planet. Målen är universella och ska uppnås i **alla** länder, inklusive Sverige.**"*

Sverige tar ledningen för de globala målen, säger biståndsmminister Isabella Lövin. Politiken för global utveckling är grunden i genomförandet, menar hon. *"**Alla** politikområden **måste** vara med",* säger Lövin. Civilminister Ardalan Shekarabi blir ledare för en kommitté som ska ansvara för genomförandet av handlingsplanen. Den ska **genomdriva** Agenda 2030 i Sverige. *"Vi har en nära dialog med FN-förbundet. **Vi kommer att säkerställa det civila samhällets organisationer medverkar i det kommande kommittéarbetet.**"*, säger civilministern.

Bland organisationer som stödjer Agenda 2030 finns Svenska kyrkan, Svenska missionsrådet, KFUM, Frälsningsarmén, Diakonia, RFSU, Justitia et Pax, Svenska muslimer för fred och rättvisa och Svenska Bahá'í samfundet.

Flera av dessa är med i Sveriges Interreligiösa råd vilket bildades år 2010 på initiativ av dåvarande ärkebiskopen Anders Wejryd. Man deltar i den årliga FN-veckan "World Interfaith Harmony Week" som är en synkretistisk fest med religionsmingel. Den har hållits i Sensus lokaler i Medborgarhuset,

Stockholm.

Detta är ett tydligt uttryck för tolerans och respekt för mångfalden! Men en kristendom som gör anspråk på att Jesus Kristus är den enda vägen till Gud är i detta sammanhang extrem och måste avvisas. Jesus är bara välkommen som en jämlike bland andra "frälsare". Här kan finnas ett frö till den förföljelse av Jesus lärjungar som Jesus sa måste komma i den sista tiden.

En global maktelit

För entusiaster och navia människor kommer säkert FN-projektet att verka lockande, men för de skeptiska (som jag) kommer det att krävas mycket övertalning, för att inte säga tvång, för att få dem att engagera sig. Vad, eller vilka, är det som egentligen ligger bakom ett sådant utopiskt globalt projekt? Naturligtvis ligger det ett stort och omfattande förarbete bakom denna handlingsplan där många intressegrupper varit engagerade. Men "hjärnorna" bakom projektet är 27 högtintelligenta personer som utvalts av FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon. Dessa är förmodligen frimurare och medlemmar i någon av de kända, men "hemliga" sällskap såsom The Council on Foreign Relations, The Trilateral Commission, Royal Institute of International Affairs, Club of Rom och The Bilderberg Group. I dessa sällskap har man koll på presidenter, ministrar, media osv., och har stora möjligheter att utöva makt över dessa.

Varför lanseras handlingsplanen just nu? Eller rättare sagt. Varför ser vi den största flyktingvågen sedan 2:a världskriget strömma upp över Europa just nu? Jo, på grund av turbulensen i Mellanöstern som eskalerat de senaste fem åren, och som vi inte känner slutet på. Jag tror ju att dessa händelser hänger ihop. Varför har FN:s sändebud inte haft någon framgång i sina fredsansatser i Syrien? Och varför har inte FN:s säkerhetsråd kommit överens om att stoppa president Assad i hans masslakt på sina egna medborgare? Kan det bero på att en global maktelit har inflytande på storpolitiken? Denna arbetar nämligen utifrån mottot, **"framskapa ordning genom att främja kaos!"** Ju mer kaotiskt världssamfundet ter sig, ju lättare är det att argumentera för globala lösningar och mer centralisering.

Även när det gäller flyktingmottagande sticker Sverige ut. Vi är det land som tar emot flest flyktingar per capita. I år räknar man att det blir mer än 150 000 som passerar våra gränser. Av dem är cirka 40 000 ensamkommande barn. Varför vill de till Sverige? Och kommer vårt samhälle att klara integreringen av alla dessa? Varför har inte våra makthavare kunnat förutse att det skulle komma en massflykt från denna krigshärd? Wallström och Lövin skriver i Metro (26/10): *"... tusentals människor tvingas på flykt från krigets och terrorismens Syrien. Det påminner oss om svagheterna i det internationella samarbetet. För att möta dessa utmaningar ... krävs ett starkt, reformerat och modernt FN. Sverige vill, kan och förväntas bidra. Regeringen återupprättar därför FN:s plats i den svenska utrikespolitiken."*

Uttalanden som inflytelserika makthavare gjort angående Agenda 2030 pekar på att det är en ny världsordning man strävar mot. The New World Order (NWO) är ett välkänt begrepp. Det är vad dessa slutna sällskap har i avsikt att genomföra sedan mitten på förra århundradet. Märk väl att det är inga konspirationsteorier som den globala makteliten ägnar sig åt utan de arbetar målmedvetet i enlighet med sin vision om en världsregering, en världsekonomi och en världsreligion.

I februari 2015 uttalade sig Christiana Figueres, chef för FN:s klimatprogram, och sa: *"Detta är förmodligen det svåraste uppdrag vi någonsin har åtagit oss, vilket avser att avsiktligt ombilda den ekonomiska utvecklingsmodellen för första gången i mänsklighetens historia. Den modell som regerat sedan den industriella revolutionen för 150 år sedan."*

Chefen för IMF, Christine Lagarde, sa nyligen: *"... att en förändring av det globala finanssystemet är nödvändigt."*

När president Barak Obama talade i FN den 28 september i år (tre dagar efter att Agenda 2030 antogs) sa han: *"Det är nödvändigt för USA att träda tillbaka som en världssupermakt, så att en global regering kan resa sig upp. ... Vi kan inte se oss tillbaka, nu måste en global agenda ta vid till förmån för det nationellas intressen.... Om vi inte samarbetar med andra nationer, under en mantel av internationell nivå, kommer vi inte att ha framgång."* Det verkar som att en av världens

mäktigaste ledare är beredd att "sälja ut" supermakten till en global maktelit!

Det är svårt att bortse ifrån att påven Franciskus spelar en viktig roll i lanserandet av Agenda 2030. Strax innan påven anlände till USA uttalade han sig på följande sätt: *"Agenda 2030 är ett viktigt hoppets tecken i en 'besvärlig tid i Mellanöstern och i Afrika'. Jag vill, som alla män och kvinnor av god vilja i denna stora nation, understödja det internationella samfundets strävanden att skydda de sårbara i vår värld, och att stimulera väsentliga och omfattande utvecklingsmodeller, så att våra bröder och systrar överallt må uppleva välsignelsen av fred och välstånd, vilket är Guds vilja."*

Franciskus har också tydligt visat, som ingen annan påve, att han är för en interreligiös dialog med världsreligionerna. Samma dag som påven talade i FN (25/9) höll han tal i St. Patrick's Katedral på Manhattan. Han inledde på följande sätt: *"Jag skulle vilja uttala två känslor för **mina muslimska bröder och systrar**: först, mina hälsningar när de firar offerfesten. Jag hade önskat att min hälsning skulle vara varmare. Mina känslor av närhet i samband med tragedin. Tragedin som de fick lida i Mecka. I denna stund försäkrar jag dem mina böner. **Jag förenar mig med er alla. En bön till allsmäktig Gud, den allt igenom barmhärtige.**"* Så uttrycker sig muslimerna om Allah.

Även EU och dess ledare har en viktig roll i genomförandet av Agenda 2030. Somliga av dessa har också uttalat sig i samma riktning som de ovan citerade. Söndagen den 19 juli 2015 gjorde Frankrikes president Francois Hollande följande uttalande: *"De 19 länder som använder euron behöver en egen regering med en budget och ett parlament för ett bättre samarbete i lösningen av den grekiska krisen. ... **Omständigheterna** leder oss att accelerera, ... Vad som hotar oss är inte för mycket Europa, utan för lite av det."*

Även ECB:s ordförande Mario Draghi, EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker och EU-gruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem har gjort uttalanden i samma riktning. År 2008 gjorde Englands tidigare premiärminister Gordon Brown liknande uttalanden.

Sammantaget visar dessa uttalanden att världens makthavare strävar mot mer av centralisering av politiken. Och eftersom "gräsrotterna" motsätter sig detta ligger det nära till hands att tänka sig att tvångsmedel av olika slag kommer att användas.

Svenska regeringens roll

Ett av de viktigaste utrikespolitiska målen för den nuvarande regeringen är att bli invald i FN:s säkerhetsråd år 2017-18. I säkerhetsrådet, som har fem permanenta medlemmar (Ryssland, USA, Storbritannien, Frankrike och Kina) och tio valbara, har Sverige hittills varit medlem tre gånger: 1957-58, 1975-76 och 1997-98. Varför är det så viktigt att Sverige får vara med i säkerhetsrådet just nu? Enligt Löfven kan Sveriges medlemskap bidra till att lösa konflikterna i Mellanöstern och vara pådrivande när det gäller genomförandet av utvecklingsmålen. Med andra ord strävar regeringen efter att få bli en del av den absoluta maktliten!

I enlighet med denna strävan ligger nog förklaringen till flera ställningstagande man gjort under sitt första, mycket turbulenta regeringsår. Beslutet att, som första europeiska land, erkänna en palestinsk stat kan ses mot den bakgrunden. Även regeringens ansträngda förhållande till Israel har med detta att göra. I israeliska media konstateras att Sveriges regering inte uttalat ett enda fördömande av den senaste tidens terrordåd i Jerusalem, trots att Israel bett dem att göra det. Israel ser Sverige som det mest Israelfientliga landet i Europa! Kan det ha att göra med Sveriges kandidatur? Uppenbart är ju att FN blivit alltmer negativt inställd till Israel och då kan man inte vara pro-israelisk om man vill bli invald i säkerhetsrådet.

Sveriges kandidatur till säkerhetsrådet är troligen också ett av skälen till att statsminister Stefan Löfven inte ville avgå i december då krisen i riksdagen blivit akut. Det hade ju politiskt varit det mest logiska.

Löfven har haft två besök i FN under detta år i syfte att lobba för kandidaturen. Den 26 september, dagen efter att påven talat i FN, var det Löfvens tur att stiga upp i dess talatstol. Inför en halvfull generalförsamling anknöt han till de nya utvecklingsmålen i Agenda 2030 och sa bland annat: *"FN har en central roll i svensk utrikespolitik."* Han uppehöll sig särskilt vid klimatmålet och sa: *"Mitt mål är att Sverige ska vara bland de första länderna som är fria från fossila bränslen. Vad världen*

behöver nu är beslutsamhet så att målen kan börja fullföljas.”

Sverige har en stark röst i klimatfrågan och förhoppningarna här är stora inför FN:s klimatmöte i Paris i början av december. Klimatminister Åsa Romson (mp) sa nyligen i en intervju i SvD: *”FN:s klimatpanels analys är relativt försiktig. Sveriges mål **måste** vara betydligt tuffare än det globala.”* Hon menar att vi nu befinner oss i *”en global större omdaning”*.

Den välkände miljöprofessorn Johan Rockström har nyligen sagt: *”2015 är **ett ödesår** för klimatet. Om världen inte lyckas enas om att minska utsläppen nu, kan det **vara för sent**. Klimatmötet i Paris kan få avgörande betydelse för jordens framtid. Det kan nu vara **vår sista chans!**”*

Det låter ödesmättat - som kan få människor att känna sig illa till mods. Och det är vad makteliten vill att man ska känna, för då blir det lättare för alla att anamma beslut som världsledarna framtvingar. Klimatfrågorna används av den globala makteliten för att tvinga fram en världsregering. Det var Al Gore's (tidigare vicepresident i USA) mission då han för tio år sedan reste världen runt och föreläste om den globala uppvärmningen. Hans framställning fick både ros och ris, och somliga bedömare menade att det var mer propaganda än fakta.

Påven Franciskus har också iklätt sig en viktig roll i miljödebatten. I somras presenterade påven encykliken Laudato Si (Var prisad), som uppmanar till **”ekologisk omvändelse”**, något som samfundsledare och miljöaktivister hyllat. Det kan väl tyckas vara i sin ordning att påven egagerar sig i denna fråga. Men när han samtidigt säger, att det nu krävs **”en ny global politisk auktoritet”** för att genomföra klimatmålen, då talar han maktelitens språk. Det oroar mig.

FN, Sverige och Bibliska profetior

Hur kan människor tro att man på frivillighetens väg ska klara att uppnå dessa 17 globala mål under en 15-årsperiod? Det verkar vara ett utopiskt projekt. Skulle man mot förmodan klara av det, då har man nått fram till paradiset. Var det inte det man försökte när människosläktet var ungt, då en stad och ett torn byggdes som skulle nå upp till himlen. En uttryck för mänskligt högmod och vilja att klara sig själv utan inblandning av Gud. Från detta uppror mot Gud kommer namnet Babel som betyder förbistring, förvirring, splittring. 1 Mos. 11:1-9. Och som Gud tog itu med det dåtida Babelsbygget så kommer Han att ta itu med samma typ av uppror bland människorna i den sista tiden. Jes. 2:12-22.

Jag tror att AGENDA 2030 – globala mål för hållbar utveckling, kommer att användas som ett legitimt redskap för den globala maktelitens obskyra syften. Jordens kungar (läs den globala makteliten) har för avsikt att göra upp med den judisk-kristna kulturen och tron på Bibeln. Se Psalm 2. Detta är en profetisk psalm som får sin uppfyllelse i Uppenbarelsebokens beskrivning av slutet på denna tidsålder. Upp. 11:15f.; 12:1-6;16:17 ff.

Detta scenario utmärker ändens tid enligt Bibelns profetiska ord, den tid Jesus kallar för Människosonens dagar och som han liknar vid Noas och Lots tid. Luk. 17:26-30. Då kommer Anti-Krist att vara synligt verksam och regera över jordens kungar och Babels onda väsende i ett sista försök att beseгра Kristus och omintetgöra Guds rikes inflytande. Upp.17 och 18.

Kommer politiska, kulturella och religiösa ledare i Sverige att tillhöra ”Jordens kungar” i den sista tiden? Ser vi på den utveckling som varit de senaste 25 åren måste vi konstatera att våra ledare har gått i riktning mot Babel. Och den riktningen tycks man inte vilja ändra på i närtid, som jag påvisar i denna artikel. Men det betyder inte att läget inte kan förändras. Vi har färskt exempel på att politiska ledare vänder sig till Gud för sitt folks och lands bästa. I Zambia har presidenten utlyst en nationell bönedag för hela folket, och i Guatemala har folket bett fram en ny president som är kristen. Mycket beror på om Guds folk i Sverige är aktiva i sin kallelse att vara ljus och salt och med allvar går in i förbön för ”konungar och all överhet, och för alla människor”, som Paulus skriver i 1 Tim.2:1-4. Sverige måste inte bli en ”getnation” då Kristus kommer för att döma nationerna. Matt. 25:31-46.

Claes-Göran Bergstrand. 2015-11-02.